

Personalets Liv og Lemmer“. Det er kun Chr. IVs Hvælving, som her foreslaas afgiven til Krigsministeriets Arkiv, men de Ulemper, som hidtil have været til Stede her, ville naturligvis ogsaa være til Stede fremtidig, og det vil da derfor, hvis man ikke kan afhjælpe de største Ulemper, i det mindste være naturligt, at Reolerne bygges om, men hertil savnes der en Bevilling i Forslaget.

Jeg kommer nu imidlertid til Forslagets anden Hoveddel, nemlig Rigsarkivet. Som nævnt af det ærede Medlem, som nylig talte (P. Knudsen), lyder det ganske mærkeligt, naar det i Betænkningen, se Tillæg A. Sp. 3531, siges, at Kommissionen ved sine Overvejelser er gaaet ud fra, at den saa vidt muligt ikke skulde foreslaa Opførelsen af nyere Administrationsbygninger paa Slotsholmen eller væsentligere Ombygninger af, hvad der er, bl. a. for at forbeholde Fremtiden Afgørelsen af Spørgsmaalet om en Omordning af Bebyggelsen paa Slotsholmen. Det er, som om dette er skrevet, længe førend Kommissionen afgav sin Betænkning, det er rimeligvis skrevet, den Gang Kommissionen var kommen til sit første Resultat, et Resultat, som jo imidlertid blev kuldkastet paa Grund af den Modstand, Rigsarkivaren rejste mod et meget væsentligt Punkt i denne foreløbige Beslutning, et Punkt, som i alt Fald var væsentligt for Kommissionens Medlemmer, og der er vel neppe Tvivl om, at Rigsarkivaren havde Ret i sin Opposition paa dette Punkt. Saa tiltraadte Rigsarkivaren Kommissionen, og det ganske nødvendige Spørgsmaal om en ny Bygning for Rigsarkivet kom med ind i Overvejselsen, og saa ser man Kommissionen, jeg siger paa en højst sørgelig Maade, gaa bort fra den gode Hensigt, den først havde om at ville forbeholde Fremtiden Afgørelsen af Bebyggelsen paa Slotsholmen. Kommissionen træffer nu selv paa egen Haand uden kunstnerisk Assistance af Værdi Bestemmelse om den allervæsentligste Del af denne Bebyggelse. Det synes, det synes, siger jeg, som om Kommissionens oprindelige Medlemmer ikke ere særlig delagtige i denne Plan med Hensyn til Rigsarkivet, siden de benytte denne Betegnelse, se Tillæg A. Sp. 3537: „Fra Rigsarkivaren har man modtaget“, en Betegnelse, som ikke bruges, naar der er et Medlem af Kommissionen, der fremsætter Forslag i Kommissionen.

Men naar vi nu her i Rigsdagen skulle tage Stilling til denne Sag, saa maa vi

først spørge om, til hvilke Autoriteter Ministeren støtter sig ved Fremsættelsen af Forslaget, og hvortil da ogsaa Rigsdagen skal støtte sig, thi Rigsdagen er jo ikke sagkyndig. Vi faa intet derom at vide i Anmærkningerne til Forslaget, og medens der med Hensyn til Ministerbygningerne osv. forelægges os, ganske paa samme Maade som i sin Tid ved Christiansborg Slot, detaillerede Tegninger, Planer og Beregninger, hvilende paa en anset Arkitekts Arbejde, saa blive vi her i dette vigtige Spørgsmaal i Betænkningen spiste af med en perspektivisk Tegning og en Grundplan samt en meget kortfattet Forklaring. Men det drejer sig jo her om et meget stort og meget betydningsfuldt Foretagende. Det drejer sig her om delvis Nedrivning af den gamle Biblioteksbygning, om Tilvejebringelsen af et Bygningskompleks, der slutter sig tæt op til det ny Christiansborg og til Rigsdagens Afdeling i det ny Christiansborg, og endvidere slutter sig tæt op til Christian IVs gamle Tøjhus og Proviantgaarden, og som skal ligge vis à vis Holms overordentlig skønne Bygning for det store kongelige Bibliotek. Dette Foretagende afgør jo for en meget væsentlig Del Bebyggelsen af den Del af Slotsholmen, som er tilbage, og jeg drister mig til at sige, at den Opgave, der her foreligger, er maaske en af de allervanskeligste Opgaver for Arkitekter, en af de allervanskeligste Opgaver, langt vanskeligere end at bygge et Slot eller et Raadhus, og fremdeles en af de allervanskeligste Opgaver, som vi i umindelige Tider have haft at træffe Bestemmelse om herhjemme. Og i hvis Hænder lægger man saa denne store betydelige Sag? Der maa jeg sige, at jeg undrer mig over den højtærede Ministers Nøjsomhed. En fremragende Arkitekt har han benyttet til det mindre, men nu her i dette Tilfælde til det store? Ja, jeg tror, at enhver Arkitekt af fremragende Betydning vilde, om denne Opgave blev lagt i hans Haand, under Trykket af det Ansvar, der her kom til at hvile paa ham, selv anmode om, at ogsaa andre fik Lejlighed til at beskæftige sig med denne Sag i dens Storhed og i dens Enkeltheder, for at man, ved at der kom Løsninger frem fra forskellige Sider, kunde komme til at se ælsidigt paa denne Sag og derved faa et Grundlag, som man kunde træffe Afgørelsen efter.

Jeg skal da tillade mig at spørge den højtærede Minister om, til hvilke Autoriteter han støtter sig. Det er vel i Bladene meddelt, at der er kommet en Hen-